

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

Megjelen hetenként ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj: Újhasznosított papírral 5 kr. Nagyobb terjedelmű... Bélyegdíj: Minden beütésért külön...

Előfizetési árak: Helyben és postán küldve. Egy évre 10 ft - kr. 1/2 évre 2 ft 50 kr. Fél évre 5 - , - Egyes száma 10 -

A királyi városok rendezése kérdéséhez.

1) A törvényhatóságok rendezéséről szóló törvényről nem kell mutogatni, hogy a főispáni mindenhatóság megállapítása a legerősebb központosításra törekvésnek azáltal, hogy a főispánoknak szabad kezük enged a tisztviselők irányában eljárására nézve, s így a kormánykövetve a törvényhatóság minden ügyébe beavatkozni jogosítottak.

Bár a törvény általában minden határozatra nézve igen magzorító erővel bír, mégis tagadhatlan, hogy a királyi városok sokkal nagyobb mérvben fogják érezni a törvény súlyát, mint a megyéket.

Mert a megyék mint politikai és közgazdasági hatóságok mégis inkább csak politikai tekintetben lennek korlátozva az önkormányzat körében; míg a királyi városok mind politikai, mind gazdasági teletti érdekeikben nézve is kisebb-nagyobb mértékben alá lesznek vetve a főispáni beavatkozási hatalomra mind erősebben törekvő kormányoknak.

A kormányának tulságos érdekeltsége a helyhatóságok viszonyok iránta gyámok bizonyos nemét állapítja meg, s az önjelöltséget, az önállóságot és függetlenséget biztatásait lassanként megsemmisíti.

Pedig a szabad és boldogító kormányrendszer feladata abban áll, hogy az állam ne avatkozzék a helyi érdekek kezelésébe, valamint a helyhatóságok sem szabad beavatkozni az egyének magán ügyeibe.

A központosítási rendszer mellett a helyhatóságok, sőt az egyének is lassanként elvesztvén saját érdekeiket ismeretét, gépekké válnak; melyeket a központosító kormány olykor igen jól felhasználhat saját céljai kivételére; de mihielyt nagy veszély áll elő, midőn minden helyhatóság, sőt az egyének lelkesedésére is szükség van. — A gép megakad s használhatatlanná válik egyetlen rugó elpattanásával.

Mig ellenben, ha a helyhatóságok és egyének ismerik a közérdekeket s beavatkoznak azokra, valóság idején az államot eszelekvés, a lelkesedés kipótolja a kormány hibáit, és a köz érzel elérésére megakadályozza a törekvést rendkívüli és erőltet bír kifejtteni.

Igaz, hogy a törvény egyik §-a szerint a főispánoknak jog adatik, hogy minden tisztviselő eljárását megtekinthetik, és a hanyag s nem engedelmeskedő tisztviselőt felüggesszethetik.

Hanem, ha a kormány és közegei a gazdasági, a vagyoni kérdések körül a rendelkezést is jogai közé számítanak, ama ruganyos §-nál fogva. — a mint hogy bizonyosan megkísérlelendik, hatalmukat odáig terjesztetni — akkor valóban, amint egyfelől kis korúságra akarják kényszeríteni a közbirtokossági jogokkal bíró városok lakosait, másfelől, lesz erős harc — háború, melyben a királyi városok bizonyosan egész lelkesedéssel fognak küzdeni a túlszertett gyámok ellen, mely páriákat akar nevelni s a köznevelődési s egyéb szüksegre fordítandó vagyonok tulajdoni jogát is kétségbe hozni.

A királyi városok vagyonaik igazgatására nézve épen úgy tekintendők, mint más nagyobb uradalmak tulajdonosai s igazgatói.

A városok kezelése épen nem tartozik a politika körébe; az illető jogokat magok ellenőrzik azok kezelését.

Ha nem juthat az eszébe a kormány, hogy egyes gazdag birtokosok jószágai igazgatásába beavatkozzék; a királyi érdeke magát feljogosítja; melyek királyi városok mint erkölcsi testületek vagyongazgatásait kormányozza?!

Vagy tán egy királyi város inkább gyámok alá szoritandó volna, mint akármelyik magán közbirtokos?

A királyi városok eddigéig is mindig a mivelttség, ipar, kereskedés, szóval az anyagi és szellemi jólét zászlóvivői voltak; s miért kellene ezeket, vagyonaik kormányzása körében lealázó gyámság alá kényyszeríteni?!

Mi annál fogva — véve a törvényt úgy, a mint van — ama §-t, miszerint a kormány közegeinek, a főispánok joga van minden tisztviselő eljárását rendezni, épen nem értjük úgy, hogy a királyi városok vagyonaik kezelésére hivatott tisztviselők, tisztelt tetteire is befolyást gyakorolhasson; sőt úgy értjük, hogy a királyi városokban a vagyongazgatás semmi közbe; hanem a vagyont, a gazdaságot, gazdai hatalmuknál fogva a magok a királyi városok arra rendelt tiszteit igazgatják.

Van egy §-a a törvényhatóságok törvénynek, mely megengedi, hogy a törvényhatóságok belső szervezeti szabályait magok állapíthassák meg.

A királyi városoknak fel kell ezt használni arra, hogy gazdasági ügyeiket függetlenül a főispán és a kormány befolyásától.

A tulajdoni jog szentségében gyökeredik ezen törekvés.

Ha a kormány ellenkező irányt követne: akkor bizonyonul az, hogy a királyi városokra sokkal nehezebben sulyosodik az új törvény, mint a megyékre.

De mivel a gazdasági ügyek függetlenítése a királyi városokra nézve egyik érdek: Attól nem is szabad elállniok! Nem szabad engedniök, hogy a kormányi központosítás a tulajdoni jog feletti rendelkezésig kitérjedjen. E kérdés a rendezés előmunkáiban, kika csekély vizállás miatt a folyamok felfelé, lovakkal voltak kénytelenek vontatni hajókat.

mellyel a fenálló végrehajító hatalommal szemközt, a jövő ellenzéki működés határait kitűzte, azt engedik hinni, hogy a lángelkű francia hazafi igen jól érzi és tudja, hogy minek kell történni a köztársaság valódi érdekében. Most egyelőre a monarchia és a commune szelőképviselői, a fenálló provisorium liberalis conservatív híveinek nagy száma által háttérbe vannak szorítva, s lehet remélni, hogy annyai és oly erős rázkódás után Franciaországra nézve, a reorganizált nyugodt kora fog megkezdődni.

A bonapartisták valóban csuf vereséget szenvedtek, Rouher nemcsak Bordeauxban, hanem a La Rochelleben is fényesen — megbukott. Különben az egész pártból csupán Magne, ki mint szabadelvű imperialista ismeretes, s már a nemzeti védelem kormányával összekötésbe helyezte magát és Soubeyrant, a Credit foncier igazgatója, ki már a császárság utolsó évében mint független képviselő szerepelt, — választottak meg. A Bonapartismus többi jelöltje egytől egyig megbukott.

Párisban a választás napján a közbátorság fenntartására minden előkészület meg volt téve. E napon számos befogatás is történt. A rend és nyugalom azonban sehol meg nem zavartott. Gambetta Párisba érkezése után tüstént Versailles ment, magátogatta Thierst, s aztán, mint állítják rendőri felügyelet alá állították. Azon házbán, melyben lakik, két egyenruhás rendőrszolgá szállításától el a házmesterrel.

Németország. A Berlinben megjelenő „National Zig.“-nak támadt azon ötlete, hogy júli 3-án a közigazgatásról egy cikkben megemlékezzen. A „Frankfurter Zig.“ megörvöjt a német nemzeti liberal párt közölgényének ezen tapintatlan eljárását. Többi között írja: „A bajnok meg nem érkezik meg hazájukba, s a szászok is most vannak utban hazafele, s ezek mindkettőben a Königrátnál vereséget szenvedtek közbe tartoznak. A bajnokok és szászok elfelejtették azt, mi velök 1866-ban történt, s azon veszélylél szemben, mely Németországot egy év előtt fenyegette, nem kérdezték, hogy ki idézte elő a veszélyt. Az 1866-ban vereséget szenvedtek az önmegtartóztatásuk Németország győzelméig egy jó nagy részét köszönni, s ezzel szemben tapintatlanság ma győzelmi hangon megemlékezni azon győzelem fölöl, melyet németek németek ellen vívtak.“

Az „A. A. Z.“ Berlinből írják, hogy Vilmos császárnak egyelőre le kell mondania arról, hogy az orosz császárral Embsen találkozzék, mert egészségi állapota, bár abban most már javulás állott be, még sem kielégítő, s így az elutasítás napja nem határozható meg. Gróf Lehndorf saját nyegségével levédte Embse küldetését. Különben a császári botorság most már nem agasztó, mi abból is kitűnik, hogy a koronakeresz és négy legközelebb Angliába utazandó.

Bismarck hercegnak pár nap előtt hosszabb beszélgetése volt a császárral. Bismarcknak visszatérése Berlinbe, mint a „Corr. St.“ írja, nem függ össze a császári elutasítással, hanem Elzász és Lotharing szervezésével áll az összeköttetésben, aztán azon kérdéssel, hogy az ultramontán párttal szemben mino állást foglaljon el a porosz kormány. Ez utóbbi tekintetben igen komoly természetű, s nagy horderejtű megállapodások törtétek az államminiszteri ülésekben, mely megállapodások a német ultramontán-párt legújabb manifesztációját által feltételezték.

Az „A. A. Z.“ Berlinből írják, hogy Vilmos császárnak egyelőre le kell mondania arról, hogy az orosz császárral Embsen találkozzék, mert egészségi állapota, bár abban most már javulás állott be, még sem kielégítő, s így az elutasítás napja nem határozható meg. Gróf Lehndorf saját nyegségével levédte Embse küldetését. Különben a császári botorság most már nem agasztó, mi abból is kitűnik, hogy a koronakeresz és négy legközelebb Angliába utazandó.

Bismarck hercegnak pár nap előtt hosszabb beszélgetése volt a császárral. Bismarcknak visszatérése Berlinbe, mint a „Corr. St.“ írja, nem függ össze a császári elutasítással, hanem Elzász és Lotharing szervezésével áll az összeköttetésben, aztán azon kérdéssel, hogy az ultramontán párttal szemben mino állást foglaljon el a porosz kormány. Ez utóbbi tekintetben igen komoly természetű, s nagy horderejtű megállapodások törtétek az államminiszteri ülésekben, mely megállapodások a német ultramontán-párt legújabb manifesztációját által feltételezték.

Bismarck hercegnak pár nap előtt hosszabb beszélgetése volt a császárral. Bismarcknak visszatérése Berlinbe, mint a „Corr. St.“ írja, nem függ össze a császári elutasítással, hanem Elzász és Lotharing szervezésével áll az összeköttetésben, aztán azon kérdéssel, hogy az ultramontán párttal szemben mino állást foglaljon el a porosz kormány. Ez utóbbi tekintetben igen komoly természetű, s nagy horderejtű megállapodások törtétek az államminiszteri ülésekben, mely megállapodások a német ultramontán-párt legújabb manifesztációját által feltételezték.

Az „A. A. Z.“ Berlinből írják, hogy Vilmos császárnak egyelőre le kell mondania arról, hogy az orosz császárral Embsen találkozzék, mert egészségi állapota, bár abban most már javulás állott be, még sem kielégítő, s így az elutasítás napja nem határozható meg. Gróf Lehndorf saját nyegségével levédte Embse küldetését. Különben a császári botorság most már nem agasztó, mi abból is kitűnik, hogy a koronakeresz és négy legközelebb Angliába utazandó.

Bismarck hercegnak pár nap előtt hosszabb beszélgetése volt a császárral. Bismarcknak visszatérése Berlinbe, mint a „Corr. St.“ írja, nem függ össze a császári elutasítással, hanem Elzász és Lotharing szervezésével áll az összeköttetésben, aztán azon kérdéssel, hogy az ultramontán párttal szemben mino állást foglaljon el a porosz kormány. Ez utóbbi tekintetben igen komoly természetű, s nagy horderejtű megállapodások törtétek az államminiszteri ülésekben, mely megállapodások a német ultramontán-párt legújabb manifesztációját által feltételezték.

Az „A. A. Z.“ Berlinből írják, hogy Vilmos császárnak egyelőre le kell mondania arról, hogy az orosz császárral Embsen találkozzék, mert egészségi állapota, bár abban most már javulás állott be, még sem kielégítő, s így az elutasítás napja nem határozható meg. Gróf Lehndorf saját nyegségével levédte Embse küldetését. Különben a császári botorság most már nem agasztó, mi abból is kitűnik, hogy a koronakeresz és négy legközelebb Angliába utazandó.

Bismarck hercegnak pár nap előtt hosszabb beszélgetése volt a császárral. Bismarcknak visszatérése Berlinbe, mint a „Corr. St.“ írja, nem függ össze a császári elutasítással, hanem Elzász és Lotharing szervezésével áll az összeköttetésben, aztán azon kérdéssel, hogy az ultramontán párttal szemben mino állást foglaljon el a porosz kormány. Ez utóbbi tekintetben igen komoly természetű, s nagy horderejtű megállapodások törtétek az államminiszteri ülésekben, mely megállapodások a német ultramontán-párt legújabb manifesztációját által feltételezték.

Az „A. A. Z.“ Berlinből írják, hogy Vilmos császárnak egyelőre le kell mondania arról, hogy az orosz császárral Embsen találkozzék, mert egészségi állapota, bár abban most már javulás állott be, még sem kielégítő, s így az elutasítás napja nem határozható meg. Gróf Lehndorf saját nyegségével levédte Embse küldetését. Különben a császári botorság most már nem agasztó, mi abból is kitűnik, hogy a koronakeresz és négy legközelebb Angliába utazandó.

Bismarck hercegnak pár nap előtt hosszabb beszélgetése volt a császárral. Bismarcknak visszatérése Berlinbe, mint a „Corr. St.“ írja, nem függ össze a császári elutasítással, hanem Elzász és Lotharing szervezésével áll az összeköttetésben, aztán azon kérdéssel, hogy az ultramontán párttal szemben mino állást foglaljon el a porosz kormány. Ez utóbbi tekintetben igen komoly természetű, s nagy horderejtű megállapodások törtétek az államminiszteri ülésekben, mely megállapodások a német ultramontán-párt legújabb manifesztációját által feltételezték.

A debreczeni ügyvédegylet Bittó István igazságügyminiszterhez következő üdvözlő feliratot terjesztett:

Folyó évi június 15-ől 1704. sz. a hozzánt intézet nagybecsű értesítését, mely szerint tudomásunkra juttatták, hogy nagy méltóság az igazságügyminiszteri tárcától, melyre ő felsége a király által meghivatott, elfogadni, s az azzal járó terhes, s nagy felelősségű összekötött működést megkezdni meiltóztatt — a legszívesebb köszönettel, s annál nagyobb örömmel vettük tudomásul, mivel abban nagy méltóságod egyletünk a közjó érdekében közreműködésre azon igérettel felhívni kegyeskedik, hogy ama közreműködésnek nagy fontosságot tulajdonítand.

Ez ezentel innépelyesen igérjük, hogy mi szerény hatáskörünkben nagyméltóságodat mint minisztert az igazságy szabadelvű reform eszméinek létesítése körül tenendő működésben mindenkor lehetőleg támogatni fogjuk. Fogadják nagyméltóságod mely tiszteletünk kifejezését, melylél maradtunk.

Debreczenben, 1871. július 8-án tartott rendkívüli közgyűlésünkben. Simonffy Sámuel, elnök. Kovács Sándor, titkár.

UDONSÁGOK. * A ref. egyháztanács holnap d. e. 10 órakor közgyűlést tart, melynek tárgya: eszperest választás leand.

* Tornauág. Nyilvános számadás a tornauáglet f. évi júni. 25 ki ünépely bevetelét s kiadásaitól.

1. Bevetel: Balépt-jegyekből 690 ft 60 kr. 2. „ Froher vendéglőstől 10 ft. — 3. „ Kolda J. cukrásztól 5 „ — 4. „ Felülkötésből 68 „ 90

Együtt 774 ft. 50 — Ez utóbbihoz járultak 10 ft-t Kállai Lőrincz, 5 ft-t Szepessy Csapó György, Róvics Bálint püspök (ki a egyezmény lapot-tag is lett, és így 112 az alapítók száma), 4 ft-t özv. Páspók István, 3 ft-t Piránky István, 2 ft-t Vincze Pál, Galóczy Gusztáv, Szepessy Antal, özv. Tikos István, Diné István, özv. Kardos László, Varga Lajos, 1 ft 80 kral Wolner, 1 ft-t Klekner Mánó, Gyürky Sándor, Mokó István, Sziláry Ernő, K. Tóth Sándor, Tóth Sámuel t. rend. Balogh M., Szepessy Kálmán, Csiki György, Tóth István, Oszterlam Ernő, Szallár Ferencz, Bócsy Sámuel, Kubinyi Kálmán, Zengey János, Komjáthy László, Zagyva Imre, Dr. Deutsch Ferencz, özv. Bochetti András, Gál József, Bárd Kálmán, özv. Kovács, Szepessy Gusztáv, Kardos István — egy valaki, — 60 kral egy valaki, 50 kral egy valaki.

II. Kiadás. Zsászó, gazdálkodás, tornauáglet, társaságok, kaszinó, társaságok díszítése, napszámok, szék és székesség eszközök ki s behordása, nyomdai költség stb. 374 ft 50 kr., és így megmaradt tiszta javadalm 400 ft, mi grümlésesé végett t. karékpénztárra tétett, egyelőre már a t. valyi ünép bevetelét s kiadásaitól, akkor — mint hogy az alapító tagok s pártok szabadjegyeket nem kaptak, 1000 volt a bevetel 117 ft-t, — a költség körülbelül ennyi mint most s így grümlésesébe tétett 500 forint felül.

Debreczen, 1871. júli 8. Varga Lajos, s. k. Mayer Emil, egy. part.

* A Rad! József alapítvány 1839-ik és 1870-ik évi tiszta jövedelmét a költségvetésben a következő megyék tíz által s juttott lakosai közt rendelté kiosztani. Vas megyének

várva, hogy ez kutyáit visszaszáltsa. De az embervadász főkzhedon kacsájban firt ki eme rándzve mulatságos jelenet felét s az oldalát tartotta a kőben, hogy el ne dőljön. Ugy látott, kimonadtatandó szorost nyújtott neki a szegény emberek remélete s közegecsent kiiltózási, kik minden áron menskülni igyekeztek. Ferencz elainta tőből, pótának váté ezt az embert, ki családjának önköltséget kijátvány öröngésében abban lelke kedvét, hogy ily aljas és veszélyes gyönyörök mérlelhesen a da aztán észrevette, hogy ebtnek teljes öntulattal fityaut és azt is látta, midőn a báronysapkás, ujjával két a part mellett haladt el, előváltott a t. mint, kiket egy gyászruhát öltözött fiatal nős kimért távolban követett.

Eláintása a két nő is futni akart, de aztán rászoktvo állottak meg s csaknem borogtak az ijedség miatt.

Az ebek pár ugrással melleltök természet s kört alakítva, vérből forgó szemmel s tátott szájjal bámultak a nőkre.

Morogva és eszalva várták a jelt, melyet gazdájuk a támadásra ad.

Ez idősebb nő kétségbeesett tekintetet vetett maga körül. A nyugtalan hőmpolygó folyam tükre, melyben e jelenetek egész iszonyúsága visszatükrözött, elárta előlök a menekülétes utját. A nő odakiáltott a hűsokhoz, hogy vegyék fel őket bárájkúra.

(Folytatás következik.)

TÁRCZA. AZ EMBERVADÁSZ VAGY A VILÁGTALAN. — Francia regény — írta: Gonzales Emanuel. Folytatás. III. A gyaloglás fiatal festőneknek egyáltalában nem esett nehezére.

TÁRCZA. AZ EMBERVADÁSZ VAGY A VILÁGTALAN. — Francia regény — írta: Gonzales Emanuel. Folytatás. III. A gyaloglás fiatal festőneknek egyáltalában nem esett nehezére.

TÁRCZA. AZ EMBERVADÁSZ VAGY A VILÁGTALAN. — Francia regény — írta: Gonzales Emanuel. Folytatás. III. A gyaloglás fiatal festőneknek egyáltalában nem esett nehezére.

TÁRCZA. AZ EMBERVADÁSZ VAGY A VILÁGTALAN. — Francia regény — írta: Gonzales Emanuel. Folytatás. III. A gyaloglás fiatal festőneknek egyáltalában nem esett nehezére.

TÁRCZA. AZ EMBERVADÁSZ VAGY A VILÁGTALAN. — Francia regény — írta: Gonzales Emanuel. Folytatás. III. A gyaloglás fiatal festőneknek egyáltalában nem esett nehezére.

